

stille til den højtærede Justitsminister, at der snarest maa blive nedsat en Kommission til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg vil gerne lægge stærk Betoning paa det Ord *snarest*, fordi jeg tror, det er et Spørgsmaal, der trænger til hurtig Løsning. I vor Tid, hvor man dog synes at have mere Øje for de Brøst, som findes ude omkring, end man tidligere har haft, vil man sikkert indse, at her er et Omraade, hvor man snarest muligt maa træde hjælpende til. Jeg har flere Gange tidligere talt her i Salen for, at noget saadant skulde ske, og jeg vil haabe, at den Vægt, som nu ligger i, at Udvalget samlet fremsætter et saadant Ønske, maa føre til, at en Kommission snarest muligt bliver til Virkelighed.

Hermed har jeg gennemgaaet de Ændringsforslag, der er stillede dels af hele Udvalget og dels af et Flertal, og skal anbefale dem til Vedtagelse.

Der er af et Mindretal i Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, som jeg derimod ikke kan anbefale til Vedtagelse. Jeg skal i øvrigt ikke, da jeg formoder, at Forslagsstillerne ønsker at motivere Ændringsforslaget, komme nærmere ind derpaa, førend en saadan Motivering har fundet Sted.

Johannes Lou: Hvad angaar Lovforslaget som Helhed, kan jeg ganske holde mig til, hvad den ærede Ordfører (Jacob Christensen) har udtalt. Forslaget medfører en Forbedring af vore tuberkuløses Stilling og betegner et betydeligt Fremskridt, selv om jeg ikke skulde faa mit Særønske opfyldt her i Tinget. Men med Hensyn til § 7 maa jeg bestemt fastholde, at Redaktionen bliver den, som Justitsministeren har givet den i det fremsatte Lovforslag.

Jeg mener, at vi gennem dette Forslag viser Vejen; derimod er Midlerne endnu ikke skaffede til Veje. Med Hensyn til en lang Række af de Goder, som vi indrømmer de tuberkuløse gennem dette Forslag, gælder det, at vi kun viser, at vi er villige til at indrømme dem disse Goder, men Midlerne dertil har vi ikke skaffet til Veje. For Eksempel Hospitaler til de kirurgisk tuberkuløse er ikke skaffede til Veje, de Rekonvalescenthjem, som omtales i Lovforslaget, er ikke skaffede til Veje, og for Tiden er der ikke noget Rekonvalescenthjem, som faar Statsstøtte.

Med Hensyn til § 7, som vi altsaa ønsker skal blive staaende i Justitsministerens Affattelse, skal jeg sige, at vi hilste

denne Omredaktion af den gældende Lov med stor Glæde, idet vi mener, at det er Sygdommen, som danner Grundlaget for, hvem der skal behandles, og hvem der skal behandles først. Der bør ikke her være Tale om, hvorvidt det er et Fattigmandsbarn eller et Middelstands-barn; det er vor Overbevisning, at der hidtil er begaaet en stor Uret mod Middelstanden. Jeg synes, det nytter os kun lidt, at der i Betænkningen er udtalt, at hvis hele Forholdet skulde vise sig mangelfuldt, er Justitsministeriet og forhaabentlig ogsaa Rigsdagen villigt til at bygge de fornødne Hospitaler; saa længe Hospitalerne ikke er byggede, mener jeg, at Børnene bør stilles ens med Hensyn til Indlæggelse.

Jeg skal derefter gaa over til Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa i Stedet for sidste Linie i § 2, Punkt 4., at indsætte: „som er i de smittefarlige Stadier af Sydommen, men hvor der dog er Udsigt til væsentlig Bedring. Naar Plads haves ogsaa til ikke-smittefarlige Patienter, optages fortrinsvis de tidligere Stadier af Sydommen“. Ved første Behandling af Lovforslaget lød der fra de tre andre Partiers Ordførere en ubetinget Ros over Sanatoriebehandlings Resultater, men paa dette Tidspunkt vilde jeg ikke udtale mig saa skarpt derimod. Paa den anden Side vilde jeg heller ikke deltage i Rosen over Sanatoriebehandlingen, og jeg har under Udvalgsbehandlingen søgt at redegøre for denne min Stilling.

Jeg har udarbejdet en Oversigt over Tuberkulosedødeligheden, som findes aftrykt i Betænkningen. Den mørke Kurve viser, hvorledes Dødeligheden er, og den punkterede Kurve, hvorledes Dødeligheden vilde have været, hvis den havde fortsat med samme Fart, som før Sanatorieperioden begyndte. Det viser sig, at der under Sanatorieperioden ikke er indtraadt nogen Formindskelse i Dødeligheden, og dette betragter jeg som et i høj Grad talende Vidnesbyrd om, at vi ikke er inde paa tilstrækkelig gode Forhold med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Vi bevilger mange Penge til denne Bekæmpelse, derfor maa vi ogsaa kræve, at der naas det bedst mulige Resultat. Kurven viser, at Faldet i Tuberkulosedødeligheden begyndte, da Koch havde opdaget Tuberkelbacillen, og da der begyndte en energisk Kampagne for bedre Hygiejne, bedre Boligforhold o.s.v.; efter at Sanatoriebehandlingen er begyndt, er Faldet ikke blevet større, ja, det er tværtimod blevet mindre end